

Πολύ δὲ τὸ διάφορον ἔχον ὄρων τῆς ἐν ἧ πρότερον κατέλιπε τὸ Καρπενήσιον καταστάσεως, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὐδει, τὴν παροιμίαν ταύτην ἐπὶ στόματος εἶχεν αἰεὶ· μόλις δὲ ἔτος ἓν καὶ μόνον ἐν αὐτῷ πληρώσας, τῶν κατ' αὐτὸ θορύβων ἀπαναστῆναι πάλιν ἐσπούδαζεν· ἐξελθὼν δὲ τούτου, (εἰ καὶ τὴν ἀλήθειαν πρὸ παντὸς τιμᾶν ἄξιον) ἀκόντων τε πάντων καὶ ἀνθελκόντων, πλὴν ὀλίγων τινῶν, εἰς Ναύπακτον τὴν προκαθεζομένην πόλιν τῆς Αἰτωλίας, διὰ τῆς πατρίδος, τὸ Μέγα Δένδρον φημί, καταβαίνει, μηδένα τῶν ἐκ τῆς συνοδίας αὐτοῦ συνεπόμενον ἔχων, πλὴν ἐμοῦ· κάκειθεν εἰς Μεσολόγκιον ἔρχεται, καὶ ἐξ αὐτοῦ πάλιν εἰς τὸ Ἀνατωλικόν. Διατρίψας δὲ ἐνταῦθα ἐφ' ὅσον ἦν αὐτῷ ἀρεστόν, εἰς τὸ Δραγαμέστον διὰ τοῦ Ἀχελῷου καὶ τῆς ἐπέκεινα τούτου πορείας γίνεται· καὶ ὄλην ἐκεῖ προσμείνας τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην τεσσαρακοστὴν (ταύτης γὰρ ἦν ὁ καιρὸς), μετὰ τὸ πάσχα καὶ τὰς μετ' αὐτῷ ἐπομένους ἑορτάς, ἐπανακάμπτει αὖθις διαπόντιος εἰς τὴν Κατοχὴν διὰ τῶν παρ' Οἰνιάδας τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ ἐκβολῶν, κάκειθεν αὖθις εἰς τὸ Ἀνατωλικόν· ταύτην δὲ τὴν περίοδον δι' οὐδὲν ἕτερον ἐποιεῖτο, εἰμὴ τόπον ἡσυχίας ζητῶν εὐρεῖν, ἀλλ' οὐδὲν ταύτης ἀπάνατο· πάντα γὰρ ἦν θορύβων μετὰ καὶ πλήρη κακῶν.

Ἔνθεν τοι καὶ παντάπασι τῆς ἐπὶ τάδε οἰκήσεως ἀπογνοὺς, τὴν ἐς τὰ τῶν Ἀγράφων ὄρη φέρουσαν προκρίτεάν πάντων εἶναι ἡγήσατο· καὶ ἄπτεται μὲν αὐτίκα ταύτης, ὄρον δὲ τίθεισιν αὐτῇ τὸν πρὸς ὄν, τὴν σεβασμίαν τῆς Τετάρτης μόνῃν· ἐν ἧ καὶ γενόμενος, ἀρρωστία περιπίπτει δεινῇ· ταύτης δὲ καὶ τῆ τῆς Θεομήτορος βοηθείᾳ ἀναρραίσας, ἡ φήμη τῆς τούτου κατὰ τὴν Τετάρτην ἐλεύσεως προήλθε καὶ μέχρι τῶν ἐν Βρανιανοῖς, οἱ καὶ τῆς τούτου στερήσεως εἰληφότες τὴν πέτραν, πολλὴν εἶχον τὴν ἔφεσιν τοῦ καὶ πάλιν αὐτὸν, ὡς καὶ πρότερον εἶχον, ἰδεῖν· διὸ καὶ μηδὲ μίαν ποιησάμενοι τὴν ἀνά-

